

Drontal®

**To co
najlepsze
dla Twojego
pupila**

Spis treści

1.	Wstęp
2.	Dane fizjologiczne u psów
3.	Kalendarz szczepień
4.	Ocena sylwetki psa
5.	Socjalizacja szczeniąt
6.	Program Złota 12-ka
7.	Oznaki stresu u psa
8.	Pies sam w domu
9.	Pies w podróży
10.	Przeprowadzka
11.	Wizyta u lekarza weterynarii
12.	Strach ma wielkie oczy
13.	Pasożyty u psa – skąd wiadomo że są?
14.	Robaki – kiedy odrobaczać psa?
15.	Jak często odrobaczać psa?
16.	Jak ochronić siebie i psiaki przed robakami?
17.	Ochrona przed pchłami i kleszczami
18.	Podsumowanie

Psy kochają przytulać się do swojego właściciela. Uwielbiają spać na kanapie, gonić za patykiem, podkładać kapcie, lizać po twarzy, tarzać się w trawie. Najmocniej kochają swojego Pana, Pańcie, Matkę, Właściciela.

Psy to największa miłość. Jak dbać o ich zdrowie i szczęście dowiesz się z tego e-booka.

Nie wierzysz?
Przeczytaj.

DANE FIZJOLOGICZNE U PSÓW

Dane	
Temperatura (rektalna)	38°-39°C
Cieczka (ruja) Czas trwania (średnio)	zazwyczaj 2 x w roku (u niektórych ras 1 x w roku) 12-21 dni
Ciąża Dojrzałość płciowa	58-63 dni 6-12 m-cy, u niektórych ras 18-24 m-ce
Uzębienie	Zęby mleczne: 28 szczeka: 14 żuchwa: 14 Zęby stałe: 42 szczeka: 20 żuchwa: 22 Wymiana zębów z mlecznych na stałe następuje w wieku 3-6 miesięcy.

Ciekawostki	Człowiek	Pies
Stosunek masy przewodu pokarmowego do masy ciała	11%	2,7% u psów ras olbrzymich 7% u psów ras małych
Powierzchnia pola węchowego	2-3 cm ²	60-200 cm ²
Kubki smakowe	9000	1700
Pojemność żołądka	1,3l	0,5-2,5l
pH żołądka	2 do 4	1 do 2
Rodzaj diety	wszystkożerca	względny wszystkożerca

Adoptując szczeniaczka, **PAMIĘTAJ** o podstawowym pakiecie, który najlepiej skonsultować z lekarzem weterynarii. Zobacz, jak wygląda kalendarz i zaplanuj szczepienia w swoim gabinecie weterynarii.

KALENDARZ SZCZEPIEŃ PSA

Jestem jeszcze malutki i mam bierną odporność, którą nabyłem dzięki mojej mamie. Ale potrzebuję, żebyś mnie odrobaczył i zaszczepił, abym mógł odkrywać świat, nie narażając się na różne zagrożenia. Pamiętaj o regularnych szczepieniach dla mojego zdrowia i wszystkich, którzy będą się ze mną bawić.

Kalendarz szczepień szczeniaka zależy od wielu czynników, takich jak jego kondycja, stan zdrowia, przeprowadzona wcześniej profilaktyka oraz pochodzenie.

Istnieją dwa rodzaje szczepień:

Zasadnicze

Powinien nim być poddany każdy pies. Są to szczepienia przeciw wściekliznie, parwowirozie, nosówce oraz chorobie Rubartha. Można też zaszczepić psa przeciw zakaźnemu zapaleniu krtani i tchawicy.

Dodatkowe

Zalecane, gdy pies może być zagrożony konkretnymi chorobami ze względu np. na swój stan zdrowia. Taką szczepionką jest m.in. ta przeciw boreliozie czy leptospirozie.

Kalendarz szczepień podstawowych:

6-7 tydzień życia

nosówka i parwowiroza (szczepionka przeznaczona dla szceniąt)

9-10 tydzień życia

nosówka, parwowiroza, koronawiroza, choroba Rubartha (zakaźne zapalenie wątroby), kaszel kenelowy, leptospiroza

12-13 tydzień życia

nosówka, parwowiroza, koronawiroza, choroba Rubartha, kaszel kenelowy, leptospiroza

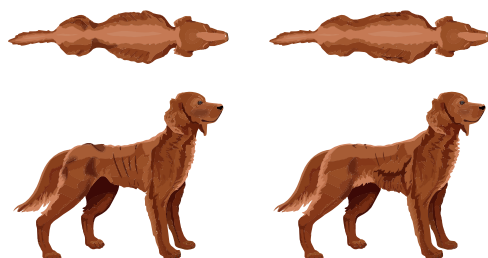
4 miesiąc życia

wścieklizna

OCENA SYLWETKI PSA

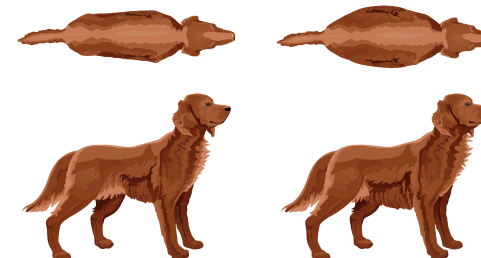
Skala od 1 do 9 opiera się na kilku kryteriach anatomicznych: wyczuwalności żeber, obecności talii, linii brzucha, tkanki tłuszczowej i masy mięśniowej. Pozwoli Ci ocenić, czy pies ma niedowagę, czy waży prawidłowo lub ma nadwagę.

Niedowaga

Idealna sylwetka

Nadwaga

1. Żebra, kręgosłup, miednica i wszystkie kości wyraźnie widoczne z daleka. Całkowity zanik tkanki tłuszczowej. Widoczne zaniki masy mięśniowej.

2. Żebra, kręgosłup dobrze widoczne, uwydatniona miednica. Tkanka tłuszczowa niewyczuwalna. Mocno zaznaczona talia i bardzo mocne podkasanie brzucha. Lekkie zaniki masy mięśniowej.

3. Żebra łatwo wyczuwalne i mogą być widoczne. Kręgosłup widoczny, uwydatniona miednica. Tkanka tłuszczowa niewyczuwalna. Wyraźnie zaznaczona talia i podkasanie brzucha.

4. Żebra łatwo wyczuwalne z minimalną warstwą tłuszczu, niekoniecznie widoczne. Talia łatwo zauważalna patrząc z góry. Lekko podkaszany brzuch.

5. Żebra lekko wyczuwalne, niewidoczne, nieznacznie pokryte tkanką tłuszczową. Talia i podkasanie brzucha są lekko widoczne. Brzuch niewiszący, bez fałdu tłuszczowego.

6. Żebra mogą być wyczuwalne, niewidoczne, wyraźnie pokryte tkanką tłuszczową. Talia i podkasanie słabo zaznaczone.

7. Żebra trudno wyczuwalne pod grubą warstwą tkanki tłuszczowej. Widoczne fałdy tłuszczu w okolicy krzyżowej i nasady ogona. Brak talii lub słabo zaznaczona. Linia brzucha pozioma lub wisząca.

8. Żebra niewyczuwalne pod grubą warstwą tkanki tłuszczowej lub wyczuwalne tylko przy użyciu nacisku. Wyraźny fałd tłuszczowy w okolicy krzyżowej i u nasady ogona. Brak talii, brak podkasanie brzucha. Brzuch powiększony, uwypukla się na boki.

9. Żebra niewyczuwalne. Masywne fałdy tłuszczowe w okolicy krzyżowej nasady ogona. Fałdy tłuszczowe na szyi i kończynach. Brak talii i podkasanie brzucha. Powiększony i opadający brzuch.

SOCJALIZACJA SZCZENIĄT

Wiem, że cieszysz się na samą myśl o mnie. Szczeniak to bez wątpienia wielka radość, ale i ogromna odpowiedzialność. Adaptacja z otoczeniem jest czasochłonna i może wydawać Ci się trudna, ale nie jest to nic skomplikowanego, z czym sobie nie poradzisz. Pamiętaj, że chcąc wychować mnie na mądrego psa, socjalizuj mnie, co ułatwi mi dalsze, dorosłe życie.

Wraz z pojawieniem się małego czworonożnego domownika, przed opiekunem pojawia się szereg nowych wyzwań. Aby się do nich dobrze przygotować, warto wiedzieć jak na świat patrzy szczenię i co jest ważne w pierwszych etapach jego życia.

Etap 1

Jeśli decydujesz się na zakup szczeniaka, to najlepiej, aby miał **nie mniej niż 8 tygodni życia**, był co najmniej raz zaszczepiony i odrobaczony, zgodnie z zaleceniami lekarskimi. Mądry hodowca zdaje sobie sprawę z tego, że szczenię musi mieć możliwość pozostania przy matce i rodzeństwie przynajmniej do 7, a najlepiej do 8 tygodnia życia. **To czas tzw. socjalizacji pierwotnej**, w którym maleństwo chłonie matczyną wiedzę na temat kompetencji społecznych i otaczającego go świata. Uczy się, jak układać swoje relacje z rodzeństwem. Ma to niebagatelny wpływ na jego kolejne miesiące, a potem lata życia.

Etap 2

Kolejny etap rozwoju **między 8 a 12 tygodniem życia to tzw. socjalizacja wtórna z otoczeniem ludźmi i innymi psami**. 8 tygodniowy szczeniak, który przyjedzie z Tobą do domu, jest zasypywany nowymi bodźcami i zapachami. Od Ciebie zależy, czy maluch będzie miał możliwość komfortowego poznania nowych ludzi, miejsc czy sytuacji. Wszystkie te wyzwania powinny być stopniowane i pozytywnie kojarzone, poprzez nagradzanie w formie pochwał, pieszczot i smakołyków. Gdy zauważysz strach, lęk lub dyskomfort psa, nie zmuszaj go do podejmowania kolejnych kroków.

Etap 3

Od 12 tygodnia do 6 miesiąca życia następuje faza wzbogacania doświadczeń. Psiaki w tym czasie wkraczają w **okres młodości**, który będzie trwał aż do osiągnięcia pełnej dojrzałości płciowej. To czas, w którym młody pies chłonie wiedzę, bardzo szybko się uczy i ma ogromną motywację, aby podejmować się wielu nowych wyzwań. Wtedy warto skorzystać z takich instytucji jak psie przedszkola. Główną ideą przedszkoli dla zwierząt towarzyszących jest edukacja właścicieli, w celu zrozumienia potrzeb pupila oraz zwiększenie odporności zwierząt na stres wywołany różnymi czynnikami, z którym mogą spotkać się w swoim dalszym życiu.

Etap 4

Wiek 4-6 miesięcy to także moment, w którym Twój pupil najchętniej psoci w domu oraz bywa nieposłuszny. Ten czas obejmuje **okres dojrzewania płciowego**, któremu towarzyszy "burza hormonów". Wtedy podobnie jak u nastolatków, mogą mieć miejsce niezrozumiałe reakcje i zachowania. Mogą także pojawić się reakcje lękowe lub agresja na dotychczas obojętne przedmioty. W takiej sytuacji ważne jest zachowanie opiekuna, które może wpłynąć na późniejsze skłonności pupila. Karanie psa czy intensywne próby uspokajania lub ośmielania mogą spowodować utrwalenie niepożądanych zachowań. Zdecydowanie lepszym rozwiązaniem jest zachowanie spokoju i ignorowanie. Takie reakcje pokazują psu, że nie ma o co robić zamieszania.

Program Złota 12-ka

Program stworzony przez Margaret Hughes pomaga w zapewnieniu skutecznej socjalizacji psa
- zgodnie z tym programem do 12 tygodnia życia zwierzak powinien:

POZNAĆ 12 RÓŻNYCH POWIERZCHNI

np. drewno, parkiet, dywan, mokra trawa, ziemia, głęboki piasek, w którym zapadają się łapy

POBAWIĆ SIĘ 12 RÓŻNYMI PRZEDMIOTAMI

np.: pluszowe zabawki, piłki, twarde dźwięczące zabawki, drewniane przedmioty, papier lub karton, pojemniki na mleko

POZNAĆ 12 RÓŻNYCH MIEJSC

np.: codziennie - własne podwórko, domy innych osób, podwórko szkolne, jezioro, rzeka, łąka, łódka, piwnica, winda, samochód

POZNAĆ I POBAWIĆ SIĘ Z 12 RÓŻNYMI OSOBAMI

– wyłączając rodzinę np. dzieci, dorośli, starszanki, ludzie na wózkach, przechodnie

POZNAĆ 12 RÓŻNYCH ODGŁOSÓW

– przy hałasie trzeba jednak zwrócić uwagę na komfort szczeniaka (otwieranie drzwi garażu, dzwonek do drzwi, bawiące się dzieci, płaczące, krzyczące dziecko, ciężarówka, motocykle, pralka, odkurzacz)

POZNAĆ 12 PORUSZAJĄCYCH SIĘ SZYBKO PRZEDMIOTÓW

np. deskorolki, rolki, rowery, motocykle, samochody, biegnący ludzie, koty

POZNAĆ 12 RÓŻNYCH WYZWAŃ

np. wchodzenie na, z, w i wokół pudła kartonowego, przechodzenie przez kartonowy tunel, chodzenie po schodach, pokonywanie przeszkód, gra w chowam i szukam

BYĆ TRZYMANYM PRZEZ WŁAŚCIELA I RODZINĘ 12 RAZY W TYGODNIU

np. pod pachą, za klatkę piersiową, za głowę, pomiędzy nogami właściciela, jak dziecko, zagłądanie do uszu i w zęby

POZNAĆ JEDZENIE Z 12 RÓŻNYCH POJEMNIKÓW

np.: trzęsąca się miska (kula), metalowe pudełko, papier, filizanka, blacha do ciasta, patelnia

POZNAĆ JEDZENIE W 12 RÓŻNYCH MIEJSCACH

np. podwórko, kuchnia, klatka, piwnica, pralnia, łazienka, dom znajomych, samochód, boisko szkolne, pod parasolem, itp.

POZNAĆ 12 RÓŻNYCH OBROŻY I SMYCZY W 12 RÓŻNYCH MIEJSCACH

np. kaganiec metalowy, skórzany, obroża parczana, skórzana, łańcuszkowa, szeroka, pół zaciskowa, szelki, smycz długa, krótka, łańcuszek, lina itp.

ZOSTAWAĆ SAMEMU 12 RAZ W TYGODNIU

z dala od rodziny i innych zwierząt (5-45 minut)

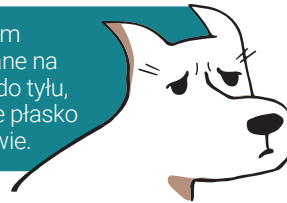
12

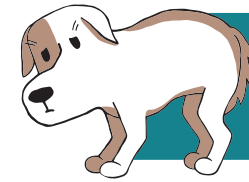
Oczywiście „Złota 12 socjalizacji” jest dość umowna, ważna jest sama idea zróżnicowanych i pozytywnych doświadczeń.

Uszy mam skierowane na boki lub do tyłu, położone płasko przy głowie.

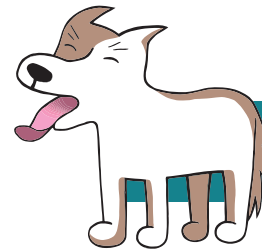
Kulę się, bo się boję... Chowam pod siebie ogon, ciało mam napięte lub cały drzę.

Dość często oblizuję sobie wargi lub nos.

Często ziewam a senny nie jestem.

Oczy mam szeroko otwarte. Patrę bokiem, więc widzisz głównie białka moich oczu.

OZNAKI STRESU U PSA

Obserwuj postawę ciała, ogon, uszy, oczy i mimikę.

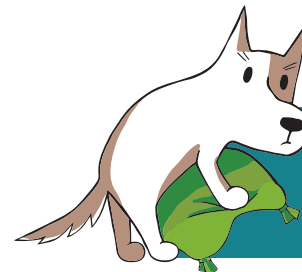
Nie mam wcale ochoty na moje ulubione przysmaki.

Chodzę bez celu w tę i z powrotem.

Zdarza mi się wykonywać ruchy kopulacyjne na przedmiotach lub nogach ludzi.

Wyglądam jakbym się uśmiechał?... Nie, ja dyszę, a nie biegłem i wcale nie jest gorąco!

PIES SAM W DOMU

WSKAZÓWKI DLA PSICH RODZICÓW

Jak już wiesz, pies w sposób naturalny lubi przebywać w towarzystwie człowieka.

Samotność nie leży w mojej naturze! Kiedy tylko opuszczasz dom, zaczynam szczekać, wyć i szaleć po pokojach. Jestem zły, że zostałem sam, a Ty tak długo nie wracasz! Nie krzycz na mnie, to dzieje się poza moją kontrolą.

Odpowiednia ilość kontaktu psa z opiekunem oraz wspólna aktywność jest bardzo ważna. Jednak proza życia nie pozwala na spędzanie z psem całych dni. Jak przyzwyczaić psa do pozostawiania w domu samemu, aby nie odczuwał lęku i stresu?

Co zrobić, aby rozłąka z opiekunem była jak najmniej uciążliwa dla Twojego czworonoga, Ciebie i sąsiadów?

- Spaceruj z psem przed wyjściem z domu – minimum 30 minut.
- Baw się z nim na spacerze. Wszelkie atrakcje pozytywnie wpłyną na poprawę psiego nastroju.
- Kontroluj emocje. Staraj się robić jak najmniej zamieszanie w związku z wyjściem. Nie żegnaj się, ani nie witaj się z psem zbyt wylewnie.
- Wyjdź z domu nie wcześniej niż po upływie 15 minut od powrotu ze spaceru.
- Zostaw mu jadalne gryzaki i zabawki, to go uspokoi. Wyjdź, kiedy pies już już jakiś czas (około 5 minut).
- Podaj środki łagodzące stres – jeśli nie wiesz jakie, skontaktuj się z zaprzyjaźnionym lekarzem weterynarii.

Oto niektóre zachowania, jakie mogą towarzyszyć psom cierpiącym z powodu rozłąki z właścicielem:

- Szczekanie, skomlenie zaczynające się przed wyjściem lub bezpośrednio po i utrzymujące się przez większość czasu, kiedy pies pozostaje w domu sam.
- Wędrowanie np. od okna do drzwi w poszukiwaniu właściciela.
- Niszczenie przedmiotów, często osobistych rzeczy opiekunów, np. butów, drapanie w drzwi.
- Załatwianie się w różnych miejscach domu, nadmierna nerwowość, ślinienie się.

Problemy separacyjne mogą dotyczyć psów zarówno młodych, jak i starszych. Dość często ujawniają się przy nagłej zmianie trybu życia opiekuna.

PIES W PODRÓŻY BEZPIECZNIE I BEZ STRESU

Psia kość! Znowu wycieczka. Wiele psów uwielbia jeździć samochodem, jednak ja do nich nie należę. To stresujące dla mnie przeżycie, po którym jestem apatyczny i nie mam na nic ochoty. Pomóż mi oswoić tę sytuację stopniowo i bez stresu.

Jak nauczyć psa jeździć autem

- **Stopniowo przyzwyczajaj go do samochodu.**
Najlepsze efekty można osiągnąć u szczeniąt w okresie socjalizacji. Bez stresu i pośpiechu. Celem jest zbudowanie zwierzęciu pozytywnych skojarzeń. Początkowo pozwól psu zapoznać się z autem, niech się upewni, że nic mu nie zagraża. W kolejnych etapach przyzwyczaj psa do dźwięku silnika (bez jazdy). Kiedy psiak poczuje się swobodnie można rozpocząć krótkie – kilkuminutowe przejażdżki, stopniowo je wydłużając.
- **Zadbaj o jego bezpieczeństwo** – kup klatkę, siatkę, pasy bezpieczeństwa lub transporter, który można przewozić na tylnej kanapie. Podczas jazdy nie otwieraj szeroko okien i nie pozwalaj psu wystawiać pyska, dzięki temu unikniesz problemów zdrowotnych, takich jak zapalenia spojówek, uszu.
- **Unikaj nagłego hamowania, przyspieszania, gwałtownego wchodzenia w zakręty, **jeźdź płynnie!****
- **Przed rozpoczęciem podróży nie karm psa i wyprowadź na dłuższy spacer.**
- **W przypadku dalekich tras postoje należy robić co 2-3 godziny.** Pozwól psu napić się wody i załatwić potrzeby.
- **Latem nie zostawiaj zwierząt w zamkniętym samochodzie!** Łatwo o udar cieplny.

Jeśli Twój pies podczas jazdy autem źle się czuje, to może oznaczać, że cierpi na chorobę lokomocyjną. Częstymi objawami są:

- Pobudzenie
- Dyszenie
- Nadmierny ślinotok
- Drżenie
- Szczekanie lub wycie
- Wymioty
- Oddawanie moczu lub kału

Aby temu zapobiec i pomóc zwierzęciu, możesz sięgnąć po dostępne na rynku preparaty łagodzące stres lub może być konieczne wdrożenie postępowania farmakologicznego. Dlatego przed podróżą skonsultuj się z lekarzem weterynarii. Innym problemem jaki może mieć Twój pupil to nadmierny strach. Widok samochodu, obecność w nim, wywołuje u psa reakcję przejawiającą się pobudzeniem psychoruchowym i zachowaniem unikowym. Powinieneś mieć świadomość, że oba problemy mogą występować łącznie i wymagają Twojej interwencji.

Ważne!

Na każdym z etapów treningu chwal i nagradzaj psiaka pysznymi smakołykami. Każdą sesję warto zakończyć ulubioną zabawą. Wzmocni to pozytywne skojarzenia.

PRZEPROWADZKA - JAK PRZYGOTOWAĆ PSA DO NOWEGO MIEJSCA

Przeprowadzka?! Jakie straszne zamieszanie. Gdzie są moje ulubione miejsca i zapachy, którymi napawałem się każdego dnia? Czuję, że nadchodzi coś nowego, nieznanego i bardzo mnie to stresuje.

Sytuacje związane ze zmianą miejsca, mogą zaburzyć u Twojego psa dotychczasową harmonię oraz pewną stałość otoczenia. Destabilizacja życia codziennego jest źródłem niepokoju nie tylko dla ludzi, ale także dla zwierząt. Konsekwencjami mogą być zaburzenia zachowania, a nawet problemy natury medycznej.

Co robić, aby przeprowadzka była dla wszystkich przyjemnością?

- **Rytm dnia** - zadбай o utrzymanie przyzwyczajeń pupila, takich jak: regularne spacery, posiłki i zabawy. Pozwoli to zwierzęciu odzyskać tak ważną przewidywalność, przez co poczuje się pewniej i bezpieczniej.
- **Pakowanie zacznij kilka dni wcześniej** – pozwól zwierzakowi oswoić się z kartonami, w których będą przewożone rzeczy.
- **Zapoznaj psa z nowym miejscem** - jeszcze przed przeprowadzką, zabierz go na spacer w okolice nowego miejsca zamieszkania. Dzięki temu pies pozna otoczenie i zapachy.
- **Kontroluj emocje** - psy doskonale wyczuwają nastroj i emocje u swoich właścicieli, szczególnie te negatywne. Dlatego też postaraj się unikać okazywania zdenerwowania. Zachowaj spokój.
- **Załatw bezpieczny transport** aby dotarcie Twojego pupila do nowego miejsca zamieszkania było komfortowe i przyjazne dla zwierzęcia.
- **Psie rzeczy stanowią źródło znajomego zapachu**, co złagodzi niepokój i zwiększy poczucie bezpieczeństwa. Wraz z przeprowadzką nie zmieniaj przedmiotów takich jak miski, legowisko, zabawki. Koniecznie zabierz je ze sobą z poprzedniego miejsca zamieszkania!
- **Zadomowienie się** - przy pierwszej wizycie psa w nowym mieszkaniu, wprowadź go na smyczy i oprowadź po pomieszczeniach. Pokaż mu miejsca do spania i jedzenia, pamiętając, aby były tam rzeczy psu znane!
- **Środki łagodzące niepokój** - możesz sięgnąć po dostępne na rynku preparaty (np. Zylkene) lub zasięgnąć porady u lekarza weterynarii.

Podczas pierwszych spacerów po nowej okolicy trzymaj psa na smyczy do momentu, aż poczuje się swobodnie. Jeśli przeprowadzacie się z bloku do domu z ogrodem pamiętaj, aby kontynuować spacery na zewnątrz. Dzięki temu zachowasz psie przyzwyczajenia i dasz możliwość spotykania innych ludzi i zwierząt.

WIZYTA U LEKARZA WETERYNARII JAK PRZYGOTOWAĆ DO NIEJ PSA

Mój pan dziś jest strasznie zdenerwowany. Czuję, że zaraz wydarzy się coś niemiłego. Idziemy do lekarza weterynarii?! Ale po co, przecież jestem zdrowy! Bardzo nie lubię wizyt w przychodni i boję się ich tak samo jak mój właściciel dentysty.

Odczuwam strach, bo:

- Mam złe skojarzenia z tym miejscem. Dostałem kiedyś bolesny zastrzyk.
- Lekarz nie był zbyt delikatny – czułem ból i panikowałem.
- Spotkałem tam nieznane mi osoby i inne zwierzęta.

Wizyta u lekarza weterynarii to stresujące wydarzenie zarówno dla psa, jak i dla właściciela. W celu uniknięcia niepotrzebnych emocji, lepiej się do niej odpowiednio przygotować.

Przede wszystkim postaraj się zminimalizować te nieprzyjemne emocje. W zależności od charakteru wizyty, powinieneś przygotować się na szczegółowy wywiad. Informacje o przyjmowanych lekach, karmie, otoczeniu – wszystko to pomoże zdiagnozować problem lub wykluczyć przyczyny choroby.

No i nie zapomnij wziąć ze sobą pupila. Brzmi śmiesznie, ale bywa, że właściciele przychodzą do lecznicy bez swoich zwierząt, licząc na to, że samo opowiedzenie problemu wystarczy. To niezwykle ważne, żeby obejrzeć futrzastego pacjenta z bliska!

Oto kilka tipów, jak sobie poradzić z zestresowanym zwierzęciem

- Przed wizytą idź z psem na spacer - niech wyładuje energię na zabawie.
- Jeśli możesz, idź z pupilem na wizytę zapoznawczą (bez bolesnych i inwazyjnych zabiegów).
- Przed wizytą (lub w trakcie, jeśli możesz) daj pupilowi smakołyk – może mu go dać nawet lekarz! Pamiętaj o głaskaniu.
- Po wejściu do lecznicy, daj psu poznać miejsce, obwąchać je. Jeśli nie ma innego wyjścia – rozważ podanie psu środków uspokajających.

STRACH MA WIELKIE OCZY CO ROBIĆ, GDY PIES BOI SIĘ BURZY?

Czy wiesz, że Twój pies potrafi wyczuć burzową aurę, jeszcze na kilka godzin przed rzeczywistą zmianą pogody?

Ja w czasie burzy boję się wszystkiego, co z nią związane, poczynając od grzmotów i błyskawic, a kończąc na kroplach deszczu uderzających o dach czy parapet. Najchętniej zakopałbym się w bezpiecznej norze i przeczekał, aż ten armagedon się skończy.

Dlaczego psy boją się burzy?

Nadmierna reakcja na głośne dźwięki może być związana z ogólną lękliwością psa, która to może mieć podłoże genetyczne i/lub wynikać z błędów popełnianych w okresie socjalizacji.

Pewne zmysły psów są silniej rozwinięte niż u człowieka. Niektóre osobniki nie odczuwają żadnego lęku. Jedne mogą tylko niespokojnie chodzić, nie móc sobie znaleźć miejsca, ale bywają psy z silną fobią na tle wszystkich symptomów wyładowań atmosferycznych.

Zachowania, jakie może prezentować pies, który boi się burzy:

- Szukanie schronienia/lub chowanie się w małe przestrzenie/zakopywanie/ucieczki/chodzenie tam i z powrotem.
- Rozszerzone źrenice/ślinienie.
- Drżenie/dyszenie.
- Domaganie się ciągłej uwagi opiekuna.
- Wokalizacja - nadmierne szczekanie, wycie.

Jak możesz pomóc psu, który boi się burzy?

- Upewnij się, że zwierzę podczas burzy jest w domu.
- Zasłoń okna, włącz telewizor lub radio w celu zamaskowania odgłosów dochodzących z zewnątrz.
- Stwórz mu miejsce, w którym będzie mógł się schronić.
- Jeśli także boisz się burzy, staraj się kontrolować swoją reakcję, aby nie udzieliła się psu.
- Preparaty łagodzące niepokój i nadmierny strach - możesz sięgnąć np. po Zylkene lub skonsultować się z lekarzem weterynarii.

Jeśli Twój pupil wykazuje silną reakcję psychoruchową i nie radzi sobie z odgłosami burzy, to po zakończeniu sezonu burzowego, warto zastanowić się nad rozpoczęciem terapii behawioralnej.

Ważne!

Musisz mieć świadomość, że powyższe zachowania są poza kontrolą psa! Istnieją rozwiązania, które każdy właściciel jest w stanie zastosować, aby jego zwierzę mniej się bało i poczuło się pewniej!

PASOŻYTY U PSA SKĄD WIADOMO, ŻE SĄ?

Psie pasożyty są dosyć częstą dolegliwością. Może mieć je każdy pies, nawet ten, który większość czasu spędza, jak ja na kanapie lub z Panem w jego łóżku. Nie można ich lekceważyć, bo sam możesz się ode mnie zarazić.

Skąd biorą się pasożyty?

Psy mogą zarazić się pasożytami na wiele sposobów:

- Ze skażonego larwami lub jajami środowiska.
- Od matki, w okresie ciąży lub/i laktacji.
- Jedząc surowe mięso.
- Poprzez połknięcie pchły.

Jakie są źródła zakażeń pasożytami?

- Odchody innych zwierząt.
- Niebadane mięso.
- Woda z kałuży.
- Otoczenie.
- Podeszwy butów.

O tym, że pies ma robaki, właściciel najczęściej nie wie. W przypadku zaawansowanego stadium, mogą występować różne choroby pasożytnicze. Często zależą od wielkości inwazji i stanu zdrowia naszego pupila. Do najczęstszych objawów fizjologicznych, które mogą wskazywać na to, że Twój pies ma robaki należą:

- Biegunka, często z domieszką krwi bądź śluzu. Kał może być różnej konsystencji, od tzw. krowich placków po zupełną „wodę”. Pasożyty uszkadzając kosmki jelitowe, powodują zaburzenia wchłaniania.
- Uporczywe wymioty. Często dochodzi również do wzdęć i bolesności brzucha, zwierzę wokalizuje, sygnalizując nam, że coś się dzieje.
- Spadek masy ciała. Zwierzę ma mniejszy apetyt, więc chudnie. Zdarzają się też przypadki, gdzie mimo normalnego albo zwiększonego apetytu, nasz pies traci na wadze.
- Kaszel oraz problemy z oddychaniem. Objawy te mogą pojawić się przy wędrówce pasożytów przez układ oddechowy. Może też wystąpić krztuszenie się.
- Zmiana stanu sierści. Często dochodzi do ogólnego wyniszczenia organizmu, widać to szczególnie w okrywie włosowej. Sierść staje się matowa, osłabiona i łamiwa.

ROBAKI KIEDY ODROBACZAĆ PSA DLA ZDROWIA?

Kiedy odrobaczać psa?

Profilaktycznie powinno się odrobaczać psa co 3 miesiące. Jednak wszystko zależy od środowiska, w jakim żyje nasz pies, jaki ma temperament i czy w jego otoczeniu są dzieci. Pamiętaj, że odrobaczanie ma uchronić również Ciebie – właściciela przed niebezpiecznymi chorobami pasożytniczymi, którymi możesz zarazić się od psa.

Zwierzęta pracujące oraz mieszkające z małymi dziećmi lub osobami o obniżonej odporności powinny być odrobaczane **12 razy w ciągu roku**.

Podobny schemat można zastosować w przypadku psów jedzących odchody innych zwierząt.

Jeżeli Twój pupil bierze udział w wystawach, zawodach czy zostanie w hotelu dla zwierząt, gdzie ryzyko zarażenia jest dużo większe, powinniśmy przeprowadzić leczenie dwukrotnie: maksymalnie 4 tygodnie przed i 2-4 tygodnie po zdarzeniu. W hodowlach, w których nie ma regularnego badania kału, odrobaczanie przeprowadza się co 4 tygodnie.

Pamiętaj!

Odrobaczanie chroni psy tylko wtedy, kiedy jest regularne. Dlatego też należy regularnie odrobaczać swojego pupila, zgodnie ze schematem zaproponowanym przez lekarza weterynarii.

Jak odrobaczyć psa?

Dla psa o masie ciała powyżej 2 kg, warto wybrać smakowe **tabletki w kształcie kostki Drontal Dog Flavour**, które psy zjadają z chęcią. Dzięki temu masz pewność, że preparat nie został wypluty i tym samym przyjęty w całości. Możesz wówczas być spokojny, że pies przyjął odpowiednią dawkę, która skutecznie zadziała.

odrobaczaj co najmniej
raz na 3 miesiące

JAK CZĘSTO DOBRY PAN ODROBACZA SWOJEGO PSA? SPRAWDZA, JAKIE RYZYKO ZAKAŻENIA MA JEGO PUPIL.

Jeśli pies przebywa tylko w pomieszczeniach lub wychodzi na zewnątrz, ale nie ma bezpośredniego kontaktu z:

- parkami, piaskownicami, placami zabaw,
- odchodami innych psów i kotów,
- ślimakami i pomrowami,
- surowym mięsem,
- zwierzętami drapieżnymi.

Dobry pan odrobacza psa co 6-12 miesięcy przeciwko nicieniom lub wykonuje badanie kału psa.

Jeśli pies wychodzi na zewnątrz i ma bezpośredni kontakt z:

- parkami, piaskownicami, placami zabaw,
- odchodami innych psów i kotów.

Zjada padlinę i/lub wychodzi na zewnątrz bez dozoru i ma skłonność do zjadania „wszystkiego”.

Dobry pan odrobacza psa co 3 miesiące przeciwko nicieniom lub wykonuje badanie kału psa.

Zjada pomrowy, ślimaki i/lub surowe mięso lub ma dostęp do odpadów poubojowych.

Dobry pan odrobacza psa co 1-3 miesiące przeciwko nicieniom lub wykonuje badanie kału psa.

Jeśli pies przebywa na terenach endemicznego występowania *Echinococcus multilocularis* u lisów oraz:

- zjada padlinę i/lub gryzie, wychodzi na zewnątrz bez dozoru.

Dobry pan odrobacza psa co miesiąc przeciwko tasiemcom oraz co 1-3 miesiące przeciwko nicieniom, zależnie od analizy ryzyka.

Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania. Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, należy je badać lub odrobaczać co najmniej co 3 miesiące. Badania wykazują, że odrobaczanie co 4-12 miesięcy nie zapewnia wystarczającej ochrony. Należy pamiętać, że odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

JAK CHRONIĆ SIEBIE I PSIAKI PRZED ROBAKAMI?

O odrobaczaniu łatwo zapomnieć. Robaki żyją wewnątrz Twojego psa, więc niełatwo je zobaczyć, jednak nadal będą przyczyną problemów zdrowotnych u Twojego zwierzaka, a także mogą być zwiastunem różnych chorób u Ciebie i Twojej rodziny.

TAK! Ludzie również mogą ulec zakażeniu pasożytami, dlatego warto pamiętać o kilku podstawowych zasadach ochrony zwierząt i ich właścicieli.

Myj ręce wodą i mydłem, po każdym kontakcie ze zwierzęciem, jego pośłaniem lub odchodami.

Karm zwierzęta gotowanym pożywieniem lub komercyjną karmą i zapewnij im czystą wodę do picia.

Sprzątaj regularnie odchody zwierzęcia, aby zmniejszyć zanieczyszczenie środowiska pasożytami w stadium inwazyjnym. Nie wyrzucaj odchodów do surowców wtórnych ani do kompostu.

Odwiedzaj regularnie lekarza weterynarii, w celu przebadania swojego pupila.

Zminimalizuj kontakt dzieci z potencjalnie zanieczyszczonymi elementami otoczenia i ucz je higieny osobistej. Zakrywaj nieużywaną piaskownicę, obcinać dzieciom regularnie paznokcie.

Staraj się, żeby Twój zwierzak nie miał pcheł. Połknięcie pcheł może prowadzić do zarażenia tasieńcem.

Czesz swojego pupila regularnie, aby zminimalizować ryzyko zanieczyszczenia sierści jajami pasożytów.

OCHRONA PRZED PCHŁAMI I KLESZCZAMI - JAK ZABEZPIECZYĆ PSA

Czy wiesz, że kleszcze są aktywne przez większą część roku? Te małe pasożyty przenoszą wiele niebezpiecznych chorób, które dają niespecyficzne i późno pojawiające się objawy. W dodatku ich diagnoza często bywa trudna w wykryciu. Lepiej profilaktycznie zabezpiecz mnie przed kleszczami i pchłami, żebyś później nie miał kłopotów z moim zdrowiem.

Pasożyty zewnętrzne - pasażerowie na gapę

Pchły odżywiają się krwią psa. Zeskakują z ciała zwierzęcia do otoczenia, gdzie bytują i składają jaja do otoczenia – dywan, sofa, inne przedmioty. Do inwazji dochodzi podczas kontaktu zwierząt między sobą (w domu, na spacerze), ale także podczas przebywania w skażonym środowisku.

Kleszcze przytwierdzają się do ciała żywiciela i odżywiają się jego krwią, aż do całkowitego napełnienia się. Kleszcze lubią wilgotne i zadrzewione tereny, takie jak lasy, ogrody i parki miejskie.

Jak sprawdzić czy Twój pies ma pasożyty zewnętrzne?

Pchły:

- Zwierzę się drapie.
- Może mieć widoczne zmiany w okolicy grzbietowo-lędźwiowej lub u nasady ogona (przerzedzona sierść, podrażniona skóra).
- Na grzebieniu do wyczesywania widać pasożyty lub brunatne grudki – jest to kał pcheł.

Kleszcze najczęściej umiejscawiają się:

- W okolicy twarzowej i na uszach.
- W przestrzeniach międzypalcowych.
- Pod pachami.
- W okolicy pachwinowej i kroczonej.

Ważne!

Mikro-ranki spowodowane przez kleszcze mogą być zakażane i przekształcać się w ropnie. Kleszcze są widoczne kiedy napełnią się krwią żywiciela.

Jakie jest zagrożenie?

U zwierząt z inwazją pcheł lub kleszczy mogą rozwinąć się różne choroby skóry (od podrażnienia do alergicznego pchlego zapalenia skóry), a także infekcje na tle drobnoustrojów (bakterii, wirusów) przenoszonych przez same pasożyty.

Możliwe choroby wywoływane w skutek zakażeń przez pasożyty zewnętrzne

Pchły:

- Alergiczne pchle zapalenie skóry (APZS).
- Anemia.
- Choroba kociego pazura (*Bartonelloza*).
- Tasiemczyca (*Dipylidium caninum*).
- Riketsjoza.
- Filarioza.
- Telazjoza.

Kleszcze:

- Borelioza (Choroba z Lyme).
- Bebeszjoza.
- Erlichioza
- Śródziemnomorska gorączka guzkowa.

Jak pomóc zwierzęciu?

Zapobieganie

- Regularnie wyczesuj sierść, specjalnym gęstym grzebieniem.
- Po każdym spacerze w wilgotne i zadrzewione miejsca (las, ogród) dokładnie obejrzyj skórę zwierzęcia.
- Zabezpieczaj swojego pupila odpowiednim lekiem (np. flevox®) przeciwko pchłom i kleszczom przez cały rok, w szczególności w okresie zwiększonego ryzyka (marzec – listopad).

Leczenie

Pchły:

- Jeśli podejrzewasz inwazję, zastosuj lek najszybciej jak to możliwe.
- Zabezpieczaj swojego psa przez cały rok, zwłaszcza w sezonie zwiększonego ryzyka.
- Pamiętaj także o zwalczaniu pcheł w otoczeniu domu i miejsc, w których zwierzę przebywa najczęściej (kojec, buda, legowisko).

Kleszcze:

- Usuń ostrożnie kleszcza pincetą, chwytając go jak najbliżej skóry.
- Nie wolno kleszcza wyciskać, smarować alkoholem lub tłuszczem. W ten sposób prowokowany wymiotuje, wydziela ślinę i inne wydaliny – zwiększa się wówczas ryzyko przenoszenia chorób odkleszczowych!
- Po usunięciu kleszcza zdezynfekuj skórę.
- Stosuj lek przeciwko pasożytom zewnętrznym np. Flevox® przez cały rok, zwłaszcza w sezonie zwiększonego ryzyka.

Podsumowanie

Kocham mojego opiekuna bezwarunkowo. Jestem szczęśliwy jak mogę być przy nim cały czas, bawić się z nim i przytulać do niego. Wiem, że on też lubi mnie głaskać i dbać o moje zdrowie.

KOCHAJMY nasze psy!

Nie rezygnuj z przywilejów posiadania czworonoga tylko dlatego, że ktoś powiedział, że masz kontrolować jego zdrowie. Możesz robić to w prosty i przyjemny sposób np. podczas codziennego głaskania psa, sprawdź stan jego uszu, łapek, kolor skóry. Rzucając piłkę oceń czy pies nie kuleje, czy jego postawa jest prawidłowa, czy zachowuje się inaczej niż zwykle.

Sprawdź też, czy w ogóle ma chęć na zabawę. Wykorzystując szarpak, podczas zabawy zobacz jak wyglądają jego zęby i dziąsła. Wprawione oko opiekuna jest w stanie zauważyć wszelkie zmiany pod warunkiem, że robi się to regularnie! Dlatego głaszczmy i przytulajmy swoje psy codziennie, co najmniej przez 10 minut – dla zdrowia.

Drontal Dog Flavour

150/144/50mg tabletki febantel/pyrantelu embonian/prazykwantel

Wskazania lecznicze:

Zwalczanie inwazji mieszanych, wywołanych przez nicienie i tasiemce następujących gatunków:

Robaki oble:

- Glisty (postać dorosła i późna niedojrzała): *Toxocara canis*, *Toxascaris leonina*
- Tęgorójce (postać dorosła): *Uncinaria stenocephala*, *Ancylostoma caninum*
- Włosogłówki (postać dorosła): *Trichuris vulpis*
- Tasiemce (postać dorosła i późna niedojrzała): *Echinococcus granulosus*, *Echinococcus multilocularis*, *Dipylidium caninum*, *Taenia spp.*, *Mesocestoides spp.*

Zwalczanie inwazji pierwotniaków *Giardia spp.* u szczeniąt i dorosłych psów.

Przeciwwskazania:

Nie stosować w przypadku nadwrażliwości na substancję czynną lub na dowolną substancję pomocniczą. Nie stosować w 1. i 2. trymestrze ciąży.

Podmiot odpowiedzialny:

Vetoquinol Biowet Sp. z o.o.

Przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania.

Ebook **Drontal „To co najlepsze dla Twojego pupila”** powstał we współpracy z firmą Vetoquinol, która już od ponad osiemdziesięciu lat buduje swoją historię, począwszy od założenia apteki do międzynarodowego koncernu farmaceutycznego i bezpośredniej obecności firmy w 24 krajach, pracując dla lekarzy weterynarii na całym świecie.

Misją Vetoquinol jest słuchanie, rozumienie i odpowiadanie na potrzeby Klientów.

www.drontal.pl